

4. Волошина Ю. Є. Особливості маркетингової стратегії ТОВ АТБ–маркет та шляхи її вдосконалення / Ю. Є. Волошина, Р. М. Рудих, І. В. Тімар // Сучасні проблеми та перспективи розвитку підприємництва та фінансово-економічного потенціалу регіону: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції: у 2-х частинах (м. Запоріжжя, 11 листопада 2016 року) – Запоріжжя: Запорізька державна інженерна академія, 2016. – Ч. 1. – С. 155–157.

Клименко А. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ДОСЛІДЖЕННЯ ФАКТОРІВ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
АГРАРНОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ**

Майбутнє України, яка є однією з найбільш багатих ресурсами країн світу, багато в чому залежить від ефективного розвитку аграрного менеджменту. З кожним роком зростає глобальна продовольча криза, поширюється економічна та фінансова криза в Україні та за кордоном, знижуються світові природні ресурси, екологічна ситуація принижує гідність, про що свідчать зміни клімату та зниження рівня здоров'я та життєвого рівня світового населення. Ці та інші фактори свідчать про необхідність посилення як одного з найбільш ефективних способів підвищення конкурентоспроможності країни в умовах глобалізації світових економічних процесів на аграрному ринку. Вітчизняна агропромисловість має значний інноваційний потенціал, здатний забезпечити високий рівень науково-технічного розвитку України у міжнародному діловому середовищі. У той же час запаси виробничих потужностей та сприятливе зовнішньоекономічне середовище залишаються основними джерелами зростання в галузі агропромислового комплексу для максимального задоволення потреб національних споживачів та експорту сільськогосподарської продукції на міжнародні ринки. Підтримка сучасних тенденцій розвитку агропромислового сектору країни, яка базується на низькотехнологічному виробництві, а також постійне скорочення виробництва в агропромисловому комплексі, доводить необхідність застосування наукових підходів до впровадження та управління на підприємствах [1].

Сьогодні одним з пріоритетів державної політики має стати модернізація як національної промисловості в цілому, так і агропромислового комплексу, зокрема, на основі інтенсифікації та ефективного використання його потужного науково-технічного потенціалу. На сучасному етапі необхідно здійснити комплексні заходи для підтримки інноваційної діяльності вітчизняних підприємств,

у тому числі сільськогосподарських підприємств, на всіх етапах, стимулювати попит на результати досліджень та інноваційні розробки для кваліфікованого персоналу, а також для сприятливих умов для виробництва інноваційних продуктів з високим ступенем доданої вартості.

Аналіз інноваційної діяльності характеризується створенням, розробкою та поширенням інновацій. Поки що концепція «інновацій» викликала великий інтерес серед учених у всьому світі. Дослідження з цього питання ініціювали в основному європейські та американські вчені, такі як Е. Роджерс, Б. Санто, Дж. Шумпетер та інші. Незважаючи на те, що концепція «інновацій» з'явилася за кордоном на початку ХХ століття, вітчизняні вчені проаналізували та розвивали її ще в 1930-х роках, але більше уваги до цієї проблеми почали звертати в 1960-х роках, коли питання сутності інновацій більш широко вивчені. За даними численних наукових літературних джерел, за останні кілька років інтерес до розвитку та управління інноваціями у світі значно зріс, що привертає увагу керівників та науковців. Нові підходи до впровадження інновацій, використовуючи досягнення в області інформації та комунікаційні технології стали каталізатором поширення інноваційних технологій, інноваційних продуктів та інших елементів. Аналіз показав, що інноваційні технології передбачають нові способи ведення бізнесу. Є два основні підходи: 1) використання постіндустріальних технологій; 2) зусилля корпоративного сектора щодо виходу на нові ринки та залучення нових клієнтів. Науково-технічні досягнення в так званих постіндустріальних технологіях (наприклад, програмне забезпечення або біотехнології) походять з розробки організаційних методів та структур управління, які принципово відрізняються від традиційної організації виробництва та приходять з новими способами ведення бізнесу. Другий підхід у формі інституціоналізації відкритих інновацій як способу організації поза підприємством є типовим для багатьох галузей промисловості. Крім того, слід зазначити, що, хоча «правильний» дизайн продукту є необхідною умовою для входження на нові ринки, управління має вирішальне значення для розподілу ресурсів та регулювання каналів продажів, необхідних для успішного ведення бізнесу. Таким чином, особлива увага приділяється організаційним та управлінським формам розвитку в контексті функціонування сучасних іноземних підприємств. Але, незважаючи на значну кількість публікацій, роль та стратегічна позиція України у сфері інноваційної діяльності на світовому ринку сільськогосподарської продукції залишається актуальною, що потребує подальших досліджень.

Список використаних джерел:

1. Білорус О. Т. Глобалізація і безпека розвитку / О. Т. Білорус, Д. Г. Лук'яненко, О. М. Гончаренко та ін. – К.: КНЕУ, 2001. – 733 с.
2. Шпак Ю. В. Інноваційна модель регіонального розвитку переробної сфери АПК / Ю. В. Шпак // Економіка АПК. – 2006. – №3.
3. Клименко А. О. Економічна модель розвитку країни: світовий досвід та перспективи України / А. О. Клименко, А. М. Стрепетова, І. В. Тімар // Економіка і менеджмент 2017: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку: зб. наук. праць Міжнар. наук.-практ. конф., 23–24 берез. 2017 р.: в 11 т. – Дніпро: Біла К. О., 2017. – Том 10. Стратегічні пріоритети інноваційного розвитку: держава, регіон, галузь, суб'єкт господарювання. – С. 40–42.
4. Каракай Ю. Б. Роль держави у стимулюванні інноваційної діяльності / Ю. Б. Каракай // Економіка України. – 2007. – №3.
5. Рябук К. П. Аналіз експорту продукції агропромислового комплексу України/ К. П. Рябук, І. В. Тімар// Матеріали XIII міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Наукові дослідження у Східній Європі» (8 декаб. 2017 года). – Т. 1. – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. – С. 224–227.
6. Тімар І. В. Проблеми реалізації експортного потенціалу малих сільгоспвиробників в Україні / І. В. Тімар, К. П. Рябук// Економіка і менеджмент 2018: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку: зб. наук. праць Міжнар. наук.-практ. конф., 19-20 квіт. 2018 р.: у 8 т. – Т. 3. Концептуальні засади управління торгівельною діяльністю підприємств в умовах глобалізації. – Дніпро: Біла К.О. – 2018. – С. 99–102.
7. Трегобчук В. Інноваційно-інвестиційний розвиток національного АПК : проблеми, напрями і механізми / В. Трегобчук // Економіка України. – 2006. – № 2.

К. е. н. Кошевий М. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ВІТЧИЗНЯНЕ НАУКОЄМНЕ ВИРОБНИЦТВО:
СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

Історія формування та становлення вітчизняної національної економіки нараховує достатню кількість прикладів різних технологічних та індустріальних проривів, які суттєво вплинули на зміну принципів соціально-економічного розвитку країни. Для успішного проведення масштабних соціально-економічних перетворень національного господарського комплексу необхідне формування та реалізація ефективної інноваційної політики промислового зростання, в тому числі і для наукоємного сектору національної економіки.

Як відомо, активна інноваційна діяльність підприємств сприяє реалізації їх науково-технічного потенціалу, що дозволяє:

– підвищити конкурентоспроможність продукції, що виробляється підприємствами за рахунок застосування нових або значно поліпшених технологій виробництва, застосування удосконаленого виробничого устаткування;